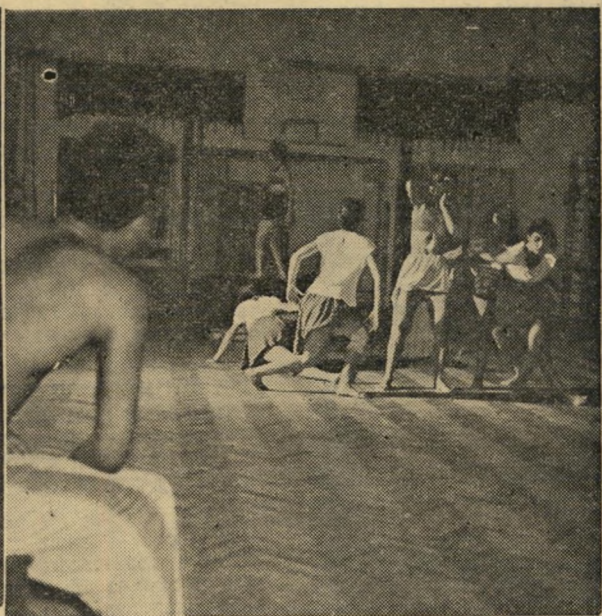
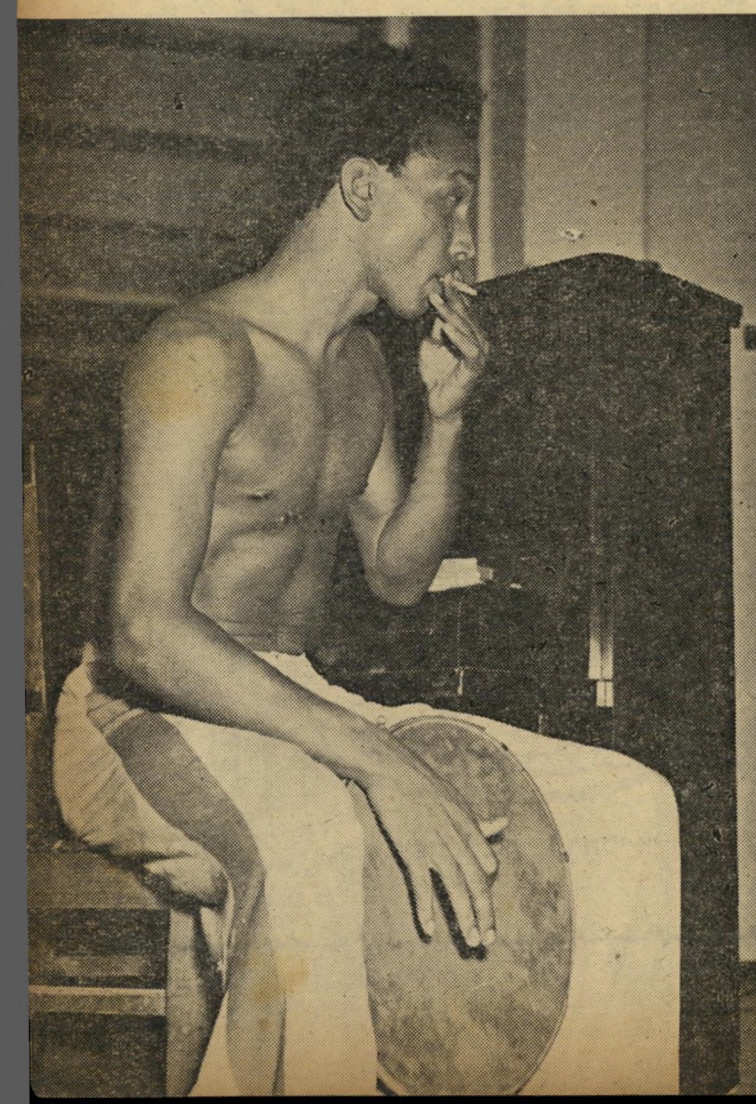

חוזר על קטע שביצעו לא מצא חן בעיניו. הוא ניצב מול הלהקה, ז' וחדות והוראותיו ניתנות בקצב מקוטע. הרקדנים חוזרים בעצמם ומתחזים כמיתרי כינורות. בכל זאת יש הבדל ביניהם ובין טאלי.

חיקוי הנחש. עתה מדגים טאלי תנועות רכות יותר, לא מקו טעות. הוא עובר ממצב אחד לשני בחן נזהר, כורע פתאום ומתפתל על הריצפה כאילו היה נחש, ללא עצמות בגופו. שלוש הרקדניות (צפירה לרמן, רות נחמני והדסה אבני) משתדלות לחקותו, אבל חסרות להן שנות הנסיון הארוכות של טאלי וכשרונו היוצא מגדר הרגיל לשלוט על שריריו, איבריו וגופו.

פינת הביקורת. מפניתו נותן טאלי את קצב הריקוד על תוף קטן ועוקב אחר כל תנועה של הלהקה בקצה השני של האולם. אם אחד מתוך ששת הרקדנים יעשה צעד לא נכון, לא יעבור הדבר בשקט — טאלי יפסיק את הריקוד ויעיר על השגיאה. משמאל, חוזר טאלי עם רינה-שחם, הרקדנית הראשית, על פוזה מסויימת בבאלט.

כאשר מתחילים לעבוד עם מנגינה מסויימת בראש עלולה המנגינה להשתלט על תוכן הריקוד אשר בסופו של דבר יביע רק את תוכן המנגינה. רעיון הבאלט החדש של טאלי הוא אמנם עממי. חברה השקועה כולה במאמצי עבודתה מגיעה לאחר עמל רב לשלב של עושר וחדוות חיים. אולם אושר זה מנוון לבסוף את החברה והיא נכנעת לגורמים אחיליים המשתלטים עליה. השפל שחברה זו יורדת אליו מעורר בה את האינסטינקטים הראשוניים הטמונים בה ושאיפתה לחיים מלאים כפי שהיה לפני זה מניעה אותה למאבק בכוח השחור. תוך כדי מאבק איתנים זה מתגברים העמלים על הרע וחוזרים לחיי אושר דרך העמל. זהו רעיון לסיפור פשוט וברור. אולם כאשר צריכים להביע אותו בשפת תנועות הופך הדבר עבודה מפרכת, — בעיקר בשביל הרקדנים. כל פעם שטאלי מפתח שורת תנועות חדשה, תרגום של משפט מתוך הסיפור, חוזרים התלמידים אחריו עד אשר ברורה להם כוונתה של כל תנועת שריר. כעבור חודשיים התחיל הריקוד לובש סוף סוף צורה. טאלי התקשר עם מחבר מקומי, סיפר לו את רעיון הריקוד, הביא אותו לחנות בחזרות, הציע לו את המנגינות שנראו לו כמתאימות וכעבור זמן מה הגיש לו המחבר חוברת ועליה מפורטים תווי המנגינה לבאלט. אולם המנגינה לא מצאה חן בעיני טאלי, הוא הזמין מחבר שני ושניהם ניגשו לעבודה עד אשר, לבסוף, לבש הסיפור גם צורה מוסיקלית. לאחר שיציג את הבאלט החדש בתל-אביב, מחכה ל- טאלי עונה אמריקאית קדחתנית. הוא יציג את תוכניתו האחרונה, שהוצגה כמעט בכל העולם מלבד בארצות הברית, על כמות הערים הגדולות וערי השדה. "אילו היה לי כוח הייתי גם מכניס את הבאלט החדש לתוכנית", הוא אומר. "אבל אני אשאיר את זה לעונה הבאה. בינתיים אציג את התוכנית הישנה — בתפאורות חדשות".

תוספת מעניינת לתוכניתו, אשר טאלי חושב עליה ברצינות, הוא עיבוד של כמה ריקודים תימניים שראה בהיותו בארץ — פעם ביישוב עולים תימנים ופעם ב- כנס הריקודים בוליה. אולם בינתיים אין הוא מרבה לדבר על העתיד "הרחוק". לפניו הצגת הבכורה של הבאלט הזה וכל עוד לא עלה המסך אי-אפשר לדעת מה תהיה התוצרת הגמורה או כיצד תתקבל עלידי הקהל. אור-לם מתחת לדאגה יודעים אנשי הלהקה שהבאלט של טאלי, איך שהוא, מוכרח להצליח.

לי כאן הוא המורה.